

je dobivala živo zelene lise, obrobljene z belim in rdečkastobelim cvetjem mandeljnov, marelic in črešenj. Součenke so prinesle v šolo šopke trobentic in zvončkov.

Skozi našo vas se vijoči potok je narastel, moji in Francetovi mlini na njega desnem in levem bregu so se vrteli tako vztrajno, da je nama prilezla voda v črevlje, in še so se vrteli . . . Topli južni vetrovi so privedli s seboj lastovke; sosedov Jožek pa, ki je že lansko zimo nosil raztrgano kapo, je neko popoldne, trdeč, da je že videl metulja — pokrtil slamnik.

Tedaj smo vsi čutili, da se pripravlja važna izprememba v prirodi: znano nam je bilo za trdno, da prihaja pomlad.

A kdo je utegnil pozdraviti ljubo znanko? Veliki teden se je približal, in Veliki teden daje otrokom drugačna in važnejša opravila nego pozdrav pomladi. Saj smo z Veliko nočjo zabili zimske težave.

Pa da morata priti v deželo obenem pomlad in Velika noč!

*

S poslavljaljočimi se velikonočnimi prazniki in sladkimi poticami, s pisanimi pirhi se je večinoma in molče poslovil tudi sneg. »Otroci! Pomlad prihaja!« je ponovil naš oče. »Danes bomo orali, jutri bomo kopali in sejali!«

Sedaj ni dvomil nihče več, da je že prispela k nam pomlad »iz dežele«. Treba bo delati vsem odraslim ljudem — a mi, mi drobljanci pa v šolo, samo v šolo in iz šole . . .

Toda s Francetom se navzlic temu nisva videla več tako često. Govorili so nama, da nisva več tako majhna, in morala sva vsak za svojimi roditelji sleherni prosti hipec na delo. Jeseni so mene poslali k stricu v Trst, France je ostal doma, ostal sam, kakor mi je zatrjeval že večkrat. Sam sem bil — brez njega — tudi jaz. Minevala je nama sicer pomlad za pomladjo, bežala zima za zimo, leto za letom . . . vse se je vračalo, vse obnavljalo, le takšna pomlad, kakor je bila zadnja, ki sva jo skupno pričakovala in dočakala, se ni vrnila več!

Spomladi.

*Popilo je solnčece beli sneg,
začel zeleneti je dol in breg,
zaveli so gorki vetrički
in z juga vrnili se ptički.*

*Iz zemlje pa cvetke priklile so
in glasno okrog naznanile so,
da prišla v deželo je Vesna,
da soba nam zdaj bo pretesna.*

*A ptički in cvetke nas vabijo:
Pomlad je spet tukaj, porabi jo!
Le venkaj v cvetočo naravo —
srce razvedrit si in glavo!*

Narjan Pretko.